Beste kinderen van

.....

'Dat is gek', denken jullie vast. 'Wie stuurt er nu een brief naar onze klas?' Ik dus.
Ik heb een hele belangrijke vraag voor jullie. Maar ik zal jullie eerst vertellen wie ik ben: Harm Davids, schipper op de Jatrie. Misschien hebben jullie mijn schip wel eens in het dorp zien liggen? Als ik niet weg ben, ligt mijn schip aan de Cereskade en woon ik in een klein huisje. Vanuit de woonkamer kan ik mijn schip zien liggen.
Zo voel ik me toch een beetje aan boord. Want daar ben ik het liefst.
Ik ben geboren op het schip en er nooit meer afgegaan. Behalve toen ik een poosje bij opa en oma aan wal moest wonen, om naar school te gaan.
Ik vond het verschrikkelijk. Iedere dag op dezelfde plek. Wat miste ik mijn ouders en broers, het water en de vrijheid!

We gingen overal naar toe met het schip, vaak naar Hoogezand en Drenthe, maar soms ook helemaal naar Rotterdam en Duitsland! We vervoerden van alles: turf, aardappels, kolen, graan, stro, papier en nog veel meer.

Toen mijn ouders te oud werden om op het schip te varen, kwam mijn droom uit: ik mocht mezelf schipper van de Jatrie noemen. En nu, na al die jaren varen, ben ik zelf te oud om het zware werk op mijn schip vol te houden. En dat brengt me bij de belangrijke vraag die ik jullie wil stellen. Ik ben op zoek naar een opvolger. Is er in jullie klas iemand die varen in zijn bloed heeft en ook schipper wil worden?

'Waarom vraagt hij dat nu aan ons?' denken jullie vast. Jullie zijn net als ik Knoalsters. En Stadskanaal is sinds het ontstaan een dorp van scheepvaart. Veel mensen in het dorp hadden een beroep dat met schepen te maken had.

Maar je kunt natuurlijk geen schipper worden, als je niks van het schippersbestaan af weet. Daarom nodig ik jullie uit om mijn schip te komen bezoeken.
Daar leer ik jullie alles wat een schipper moet weten. Daarna kun je bedenken of het schippersleven wat voor jou is.

Hartelijke groet,
Harm Davids, schipper van de Jatrie